

(สำเนา)

รับที่ ๕๖/๒๕๕๔ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กระทู้ถามที่ ๐๕๖

วุฒิสภา

๕ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ตามนายกรัฐมนตรี้ ดังต่อไปนี้

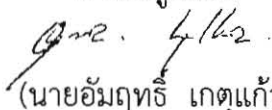
จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดของประเทศไทยในปัจจุบันได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อทั้งตัวบุคคล เศรษฐกิจ สังคม ชุมชนและครอบครัว รวมถึงความมั่นคงของประเทศ ซึ่งถือได้ว่าเป็น ปัญหาระดับชาติที่สำคัญซึ่งรัฐบาลต้องดำเนินการแก้ไขและป้องกันอย่างเป็นรูปธรรม ตามคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ข้อ ๑.๒ เรื่อง กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” และนโยบายด้านความ มั่นคงแห่งรัฐ ข้อ ๒.๕ เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์กรอาชญากรรม การค้ายาเสพติด ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน อย่างไรก็ตามการปราบปรามยาเสพติดถือได้ว่าเป็นการ แก้ปัญหาที่ปลายเหตุ แต่การป้องกันเป็นสิ่งสำคัญในการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ ในขณะที่ช่องทางการค้ายาเสพติด มีความหลากหลายมากขึ้น ส่งผลให้จำนวนผู้เสพเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย อีกทั้งกลุ่มคนที่เข้ามาในวงจรของยาเสพติด มีจำนวนมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ภาครัฐต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง คือ ปัญหาการแพร่ระบาดของ ยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งที่อยู่ในระบบและนอกระบบสถานศึกษา โดยพบว่ากลุ่มเด็กวัยรุ่นช่วงอายุ ๗ - ๑๗ ปี ใช้สารเสพติดมากขึ้นถึง ๑๒๙ เท่าตัวในรอบ ๖ ปีที่ผ่านมา สำหรับประเภทของยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดมีหลาย ประเภท แต่ที่แพร่ระบาดเป็นจำนวนมาก ได้แก่ เมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสารออกฤทธิ์ที่สำคัญของ ยาบ้าและยาไอซ์ ส่วนในกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่มีการแพร่ระบาดมาก คือ ยาบ้า ยาไอซ์ ยาอี กัญชาและกลุ่มสารระเหยอื่นๆ นอกจากนี้สภาพแวดล้อมก็มีส่วนสำคัญในการสร้างปัญหายาเสพติด โดยที่ผ่านมายาเสพติดจะมีการจำหน่ายและ แพร่ระบาดในสถานที่หรือแหล่งที่มีลักษณะเฉพาะเท่านั้น แต่ปัจจุบันการแพร่ระบาดได้เข้ามาในสถานศึกษา เด็กและเยาวชนจำนวนมากเริ่มเข้ามาในวงจรของยาเสพติดมากขึ้น ทั้งในลักษณะของผู้เสพ ผู้ค้า จนพัฒนามาเป็น ทั้งผู้เสพและผู้ค้าด้วย ซึ่งสถานการณ์การแพร่ระบาดในสถานศึกษามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๙.๒ ในปี ๒๕๕๒ เป็นร้อยละ ๕๑.๓ ในปี ๒๕๕๓ และคาดว่าในปี ๒๕๕๔ น่าจะมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้ ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับ เด็กและเยาวชนโดยตรง ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสภาพร่างกายและภาวะทางจิตใจ ทั้งยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมในภาพรวมในหลายด้านอีกด้วย ดังนั้น ภาครัฐต้องมีนโยบายและแนวทางอย่างเป็นรูปธรรมในการแก้ไข ปัญหาปัญหายาเสพติด ทั้งการป้องกัน ฝักระวัง ดูแลช่วยเหลือเยียวยา การบริหารจัดการรวมถึงการสร้าง เครือข่ายแก้ปัญหายาเสพติดให้มีความชัดเจน โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายและมาตรการเร่งด่วนในการแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็ก เยาวชนทั้งที่อยู่ในระบบและนอกระบบสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมอย่างไร

๒. รัฐบาลมีนโยบายและมาตรการในการเพิ่มประสิทธิภาพการบำบัดและการพัฒนาการฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด รวมทั้งการป้องกันไม่ให้เกิดการกลับไปเสพซ้ำหลังการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนหรือไม่ อย่างไร

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นายอัมฤทธิ์ เกตุแก้ว)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

บังคับบัญชากลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักงานการประชุม

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เจริญ ภัคติวานิช

(นายเจริญ ภัคติวานิช)

สมาชิกวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

สืบค้น / พิมพ์

๙๖๖๔๗/๓๓๓